

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

งานพัฒนาชุมชน เป็นงานบริหารที่ต้องการเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น โดยมุ่งให้ข้าราชการ ปัญญาชนของชาติและผู้นำทางสังคมทั่วไปลงไปทำงานในชุมชน เพื่อเป็นการลดช่องว่างระหว่างประชาชนที่อยู่ในชนบทและประชาชนที่อยู่ในชุมชนเมือง จึงนับว่างานพัฒนาชุมชนจะก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ความสามัคคีต่อกันระหว่างคนในชาติ ทำให้ประชาชนในชนบทเกิดความรักความหวงแหนหมู่บ้านชุมชนของตนเอง การพัฒนาชุมชนจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำมาซึ่งความมั่นคง มั่งคั่ง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติและความเป็นธรรมในสังคมไทย

ปัจจุบันสถานการณ์ต่างๆ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งมาจากปัจจัยภายในประเทศ เช่น การเพิ่มขึ้นของประชากร การเปลี่ยนแปลงลักษณะของอาชีพ การโยกย้ายถิ่นฐาน ความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของรัฐ ความต้องการในบริการของรัฐที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นต้น แต่ปัจจัยที่สำคัญ คือปัจจัยภายนอกประเทศ ซึ่งเข้ามามีอิทธิพลโดยตรงหรือผสมผสานกับปัจจัยภายในประเทศดังกล่าว กล่าวคือ แนวโน้มของสังคมโลกในปัจจุบัน ที่เปิดให้มีการค้าขายและมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ อย่างใกล้ชิดและไร้พรมแดนหรือเรียกว่า ยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งได้รับการเอื้ออำนวยจากทั้งบรรยากาศทางการเมืองระหว่างประเทศ ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร การเดินทาง การขนส่งสินค้า ตลอดจนความสะดวกในเรื่องอื่นๆ อันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องกำหนดแนวทางหรือวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ ในระยะยาวให้ทันกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ ทั้งนี้เพื่อมิให้ประเทศต้องประสบกับสภาพที่ล้าหลัง สูญเสียโอกาสที่จะแข่งขันกับประเทศต่างๆ ในเวทีโลก และเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด^๑

การที่รัฐจะสามารถดำเนินการต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นได้นั้น จะต้องอาศัยระบบการบริหารราชการซึ่งเป็นกลไกหลักของรัฐที่เป็นพลังขับเคลื่อน การดำเนินการในด้านต่าง ๆ ของระบบราชการจะต้องมีประสิทธิภาพด้วย การที่จะนำแผนหรือนโยบายของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จได้นั้น จึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่เป็นสำคัญ อุปสรรคสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาประเทศไทยในภาพรวม ไม่สามารถที่จะเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วเท่าที่ควร นั่นก็คืออุปสรรคปัญหาของบุคลากรในระบบราชการซึ่งก็เป็นสาเหตุก่อให้เกิดปัญหาเรื้อรังอื่นๆ ตามมาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะปัญหาจากตัวเจ้าหน้าที่เอง เช่น ปัญหาการขาดสำนึกทางคุณธรรม จริยธรรม ความไม่เอาจริงเอาจังความเฉื่อยชา การขาดอุดมการณ์และชาตวิสัยทัศน์ในการ

^๑ สมาน รังสียกฤษฎ์, การบริหารราชการไทย อดีต ปัจจุบัน อนาคต, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, ๒๕๔๖), หน้า ๒.

ทำงาน การทุจริตคอร์รัปชันและการประพฤติดมิชอบ ปัญหาการขาดความกล้าหาญในการตัดสินใจเหล่านี้ เป็นต้น ทำให้ประเทศไทยภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบจากต่างประเทศ เศรษฐกิจและการเมือง ทำให้จำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบราชการและตัวเจ้าหน้าที่เพื่อให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพอย่างจริงจังและต่อเนื่องด้วย^๒

กระบวนการพัฒนาชุมชน เป็นกระบวนการที่มุ่งเสริมสร้างความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น โดยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐกับประชาชนในชุมชนนั้น ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง เพื่อให้เกิดความเจริญในทุกๆ ด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยมุ่งพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของประชาชนให้ดำเนินการพัฒนาและแก้ปัญหาของชุมชนได้อย่างยั่งยืน โดยใช้ทรัพยากรในชุมชนที่มีอยู่ให้มากที่สุด ในปัจจุบันสภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วอันเป็นผลเนื่องมาจากการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปในลักษณะการขาดสมดุลของโครงสร้างทางสังคม ซึ่งไม่อาจปรับตัวได้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว การล่มสลายทางวัฒนธรรมของชุมชน การให้ความสำคัญกับค่านิยมที่มุ่งประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม รวมถึงการปรับเปลี่ยนลักษณะวิถีการดำรงชีวิตในชุมชนที่ถูกทำหน้าโดยปัจจัยภายนอกชุมชนมากกว่าปัจจัยภายในชุมชนเช่นที่เคยเป็นมาในอดีต

จากสภาพในปัจจุบันของสังคมไทย ปัญหาที่ชุมชนในชนบทประสบกันอยู่ทั่วๆ ไปก็คือ ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ประชาชนประสบความยากจน ความเป็นอยู่แร้นแค้น เนื่องจากการขาดแคลนความรู้ในการผลิตสมัยใหม่ วิธีการผลิตยังอยู่ภายใต้อิทธิพลของธรรมชาติ รวมทั้งขาดแคลนเงินทุน ขาดแคลนอุปกรณ์ในการผลิต ชาวนามักจะขายผลผลิตของตนเองให้แก่พ่อค้าคนกลางในราคาต่ำ และช่องทางในการประกอบอาชีพอื่นมีจำกัดหลังจากทำนาแล้วชาวนาส่วนใหญ่จะว่างงาน การนำเอางานพัฒนาชุมชนมาใช้จะทำให้เศรษฐกิจของชาวชนบทดีขึ้นคือ ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้น ช่วยแก้ปัญหการว่างงานส่งเสริมให้ประชาชนได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ลดความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจของประชาชน ทำให้ประชาชนมีฐานะทางด้านเศรษฐกิจดีขึ้นและประเทศชาติมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ งานพัฒนาชุมชนด้านต่างๆ นั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ ฉะนั้นในงานพัฒนาชุมชนจึงพยายามที่จะพัฒนาด้านต่างๆ ไปพร้อมกันในทุกๆ ด้าน ให้เกิดความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพราะทุกภาคส่วนการพัฒนาจะมีส่วนช่วยสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างมาก กล่าวคือหากให้พัฒนาด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียวโดยละทิ้งหรือไม่ให้ความสำคัญแก่ด้านอื่นอย่างเท่าเทียมกันแล้ว ด้านที่ได้รับการพัฒนานั้นจะไม่ประสบผลสำเร็จอย่างแท้จริง เพราะมีด้านที่ไม่ได้รับการพัฒนาจะกลายเป็นปัญหาที่แฝงอยู่ ด้วยเหตุนี้การพัฒนาชุมชนจึงต้องพัฒนาทั้งคนและวัตถุไปพร้อมๆ กัน

ในการพัฒนาชุมชนจำเป็นจะต้องเริ่มต้นจากการศึกษาชุมชน และในการศึกษาชุมชนนั้นไม่จำกัด ว่าจะต้องเป็นชุมชนหมู่บ้านหรือชุมชนตามพื้นที่ ชุมชนในรูปแบบใหม่อาจก่อเกิดขึ้นด้วยจิตสำนึกหรือความสนใจร่วม ซึ่งสมาชิกไม่จำเป็นต้องติดต่อสัมพันธ์โดยตรง ไม่จำเป็นต้องอยู่ในพื้นที่เดียวกันก็ได้ ความหมายหรือลักษณะของชุมชนจะมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ตาม

^๒ สุจิตา พึ่งรักษา, “ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กองคนงานต่างตำรวจกรมการจัดหางาน”, ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (คณะพัฒนาสังคม : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๔๓).

การศึกษาชุมชน คือการแสวงหาข้อเท็จจริงของชุมชนทั้งระบบโดยไม่แยกส่วนวิเคราะห์ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ และปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีเป้าหมาย วิธีการและเทคนิคในการศึกษาชุมชนให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมายมีการศึกษาให้สามารถดำเนินการได้ในระยะเวลาสั้นเพื่อให้ทันสถานการณ์และนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบล มีรูปแบบโครงสร้างคล้ายๆ กับการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นๆ กล่าวคือมีสมาชิกมาจากการเลือกตั้งของประชาชน มีฝ่ายนิติบัญญัติ มีฝ่ายบริหาร มีพนักงานประจำ มีพื้นที่ มีงบประมาณ มีอำนาจหน้าที่ มีภารกิจในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ตามที่รัฐบาลกลางกระจายอำนาจให้ และมีอิสระในการบริหารงานภายใต้กฎหมายกำหนดหน้าที่ที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล ก็ได้แก่ การพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้มีความเจริญ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ ทางบกจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณสุขพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเป็นอยู่ที่ดี และการดูแล ตลอดจนการบำรุงรักษา อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ การที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจในการปกครองให้ท้องถิ่นดำเนินการ ก็เนื่องจากรัฐบาลมีภาระหน้าที่รับผิดชอบมากมาย ไม่สามารถที่จะปกครองดูแลให้บริการสาธารณะต่างๆ แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง และลดปัญหาความซ้ำซ้อน ปัญหาความล่าช้า อันเกิดจากการสั่งงานจากส่วนกลาง^๓

องค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รัฐบาลกลางได้มอบอำนาจการปกครองให้มีอิสระในการบริหารงานในด้านต่างๆ ซึ่งได้มีการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม แต่เท่าที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเพราะงบประมาณมีจำกัด ทำให้ประสิทธิภาพในการพัฒนาท้องถิ่นเกิดความล่าช้า น้ำอุปโภค-บริโภคมีไม่เพียงพอและไม่สะอาด ผลผลิตทางการเกษตรไม่มีประสิทธิภาพ และขาดตลาดในการรองรับผลผลิต ประชาชนในท้องถิ่นขาดความร่วมมือในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการทำอาชีพเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียว ประชาชนในท้องถิ่นขาดความรู้ ความเข้าใจที่ดีในหลักกฎหมาย หรือระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงานภาครัฐ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาวบางส่วน ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในระบบบริหารงานที่เปลี่ยนแปลงบ่อย และมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาเกี่ยวข้อง สถานการณ์ทางการเมือง และเศรษฐกิจของประเทศ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นและการดำรงชีวิตของประชาชนในระดับรากหญ้า แผนปฏิบัติการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการถ่ายโอนภารกิจจากหลายหน่วยงานยังขาดความเข้าใจ และการประสานงานที่ดี ทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน คุณธรรมจริยธรรมในปัจจุบันเริ่มเสื่อมถอย สังคมไทยเริ่มมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นถูกกลืนวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมบริโภคนิยมมากขึ้น ภาวะวิกฤติ

^๓ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, “ข้อมูลพื้นฐานอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี”, (สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานส่วนท้องถิ่น, ๒๕๔๖), หน้า ๘. (อัดสำเนา).

เศรษฐกิจความยากจน การว่างงาน การดำรงชีวิตที่ต้องแข่งขันและสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ส่งผลให้การพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาวยังไม่ประสบผลสำเร็จ^๕

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ว่ามีความสอดคล้องและครอบคลุมกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นได้ดีหรือไม่ ต้องการทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับการพัฒนาชุมชนมากน้อยเพียงใด ตลอดจนเพื่อศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินงานการพัฒนาชุมชน เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาเสนอผู้บริหารพิจารณา กำหนดเป็นนโยบายเพื่อปรับปรุง พัฒนาแนวทางการพัฒนาชุมชนให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๙ – พ.ศ. ๒๕๖๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว ทั้ง ๕ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชน ด้านการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ^๕

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

^๕ องค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว, แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๙ – พ.ศ. ๒๕๖๑, (นครสวรรค์: องค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว, ๒๕๕๘) หน้า ๙-๑๐ (อัดสำเนา)

^๕ องค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว, แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๙ – พ.ศ. ๒๕๖๑, (นครสวรรค์: องค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว, ๒๕๕๘) หน้า ๑๒ (อัดสำเนา)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ.๒๕๕๙ – พ.ศ.๒๕๖๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว ทั้ง ๕ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ด้านการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ขอบเขตด้านประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์จำนวน ๓,๘๙๔ คน^๖

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๗ รูป/คน

๑.๓.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่การศึกษา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

๑.๓.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาระหว่างเดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๕๘ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๙ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๔.๑ ระดับประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ เป็นอย่างไร

๑.๔.๒ ผลเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นอย่างไร

๑.๔.๓ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ มีอะไรบ้าง

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ แตกต่างกัน

๑.๕.๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ แตกต่างกัน

๑.๕.๓ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ แตกต่างกัน

^๖ ข้อมูลทะเบียนอำเภอยุหะคีรี ณ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘, (อัดสำเนา).

๑.๕.๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์ แตกต่างกัน

๑.๕.๕ ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์ แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้อธิบายคำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ “ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาวในอำเภอยะหริ่ง” ไว้ดังนี้

๑.๖.๑ ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานให้ประสบความสำเร็จโดยมุ่งเน้นถึงกระบวนการ วิธีการในการทำงานให้สำเร็จได้โดยใช้ทรัพยากร และเวลาน้อยที่สุดแต่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๑.๖.๒ การพัฒนา หมายถึง การทำให้ดีขึ้น เจริญขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

๑.๖.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว หมายถึง หมายถึง หน่วยการปกครองท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

๑.๖.๔ ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว หมายถึง ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ.๒๕๕๙ – พ.ศ.๒๕๖๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว ทั้ง ๕ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ด้านการพัฒนาคมนาคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑) การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง การส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน การส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความยากจน และการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้านในการพัฒนาท้องถิ่น

๒) การพัฒนาคมนาคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ การส่งเสริมและสนับสนุนศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีการออกกำลังกายและ จัดให้มีสถานที่สำหรับออกกำลังกายพักผ่อนหย่อนใจอย่างทั่วถึง การส่งเสริมสาธารณสุขเพื่อการมีสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การสร้างความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาความเดือดร้อนแก่ประชาชน การส่งเสริมและพัฒนาความเป็นเมือง และการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

๓) การสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร หมายถึง การพัฒนาระบบคมนาคม การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อทำการเกษตร การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การ

ส่งเสริมและสนับสนุนกองทุนทางเศรษฐกิจและกลุ่มอาชีพ ของชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน และการพัฒนาทางการตลาดอย่างเป็นระบบ

๔) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหาร การสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน และด้านการปรับปรุงภูมิทัศน์ที่เหมาะสมต่อชุมชน

๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ หมายถึง การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรม จริยธรรมและมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมประชาธิปไตยในการบริหารจัดการท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการประชาสังคมในการบริหารจัดการท้องถิ่น การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการและการบริการประชาชน และการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบระดับประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์ เป็นอย่างไร

๑.๗.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ต่างกันหรือไม่

๑.๗.๓ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขาว อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์ มีอะไรบ้าง

๑.๗.๔ ผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้สำหรับหน่วยงานอื่นๆต่อไป